

[Aksel Larsen.]

Jeg nærer ligesom adskillige ærede foregaaende Talere meget store Betænklichkeiten ved § 11. Jeg finder, ligesom det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, at i en Sag, som i den Grad angaar den enkeltes Ve og Vel, er det ganske forkasteligt, at man skal kunne dømmes af Administrationen uden at faa at vide, hvad der foreligger imod en, uden at faa Lejlighed til at tage Stilling til eller afkræfte det. Jeg er naturligvis glad for, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har disse Synspunkter nu; men jeg vilde have været gladere, hvis han ikke havde rakt Administrationen den lille Finger i Fjor, da vi indførte lignende Bestemmelser i Indfødsretsloven. Det var endnu værre i det Tilfælde, for dèr drejede det sig om Folk, der havde opholdt sig her i Landet i saa mange Aar, at de var i Stand til at ansøge om at blive danske Statsborgere. Dèr ændrede man, ved den sædvanlige aarlige Lov om Indfødsrets Meddelelse, selve Loven i principiel Retning, saaledes at de, der fik Afslag, ikke havde Ret til at blive gjort bekendt med de Erklæringer, paa Grundlag af hvilke Afslag blev meddelt. Men jeg er, som sagt, glad ved, at man er betænkelig ved denne Paragraf; jeg synes imidlertid ikke, man skal nøjes med rent platonisk at udtale Betænkelighed; man skulde give praktisk Udtryk for den ved at søge at faa Lovforslaget ændret.

Jeg har ikke flere Bemærkninger at gøre nu, men vi ønsker altsaa i hvert Fald paa disse Punkter Lovforslaget ændret, før det føres frem til Afstemning her i Tinget; derfor forbeholder vi os inden anden Behandling at fremkomme med Ændringsforslag til Lovforslaget, og jeg regner med, at vi da i det mindste faar den Tid, der er nødvendig til at udarbejde disse Ændringsforslag. Jeg synes, der maa være Grænser for, hvilken Behandling man kan give Tinget i disse sidste Par Uger af Rigsdags-samlingen.

Oluf Pedersen: For et Par Dage siden behandlede vi her i Tinget Spørgsmaalet om et Statstilskud til Emigranterne. Jeg fandt, at det var urimeligt at bruge Statsmidler dertil. Vi behandler nu i Dag et Lovforslag, som paa anden Maade vil betyde en Indgriben over for Emigranterne. Jeg tænker her paa Bestemmelserne i § 6 i det foreliggende Lovforslag angaaende Arbejdstilladelse. Det staar for mig som urimeligt, at Folk, som faar Lov til at være her i Landet, ikke ogsaa faar Lov til

at arbejde. Ud fra det Synspunkt, som visse Socialdemokrater maaske kan have: at hvis disse Folk arbejder, bliver der mindre Arbejde til andre, kan der maaske være en vis Begrundelse for Paragraffen. Men naar man er klar over, at dette intet har med Virkeligheden at gøre, at det ikke er saadan, at Arbejde skaber Arbejdsløshed, men modsat, saa er det givet, at hvis man lader Emigranterne arbejde, betyder det ikke, at der bliver ringere Beskæftigelsesmuligheder for Folk her fra Landet. Og saa er det jo urimeligt, at man nægter disse Folk den Ret til Arbejde, der er en Menneskerettighed, som de ganske naturligt sætter uhyre stor Pris paa. Jeg vilde ønske, man vilde ordne det saaledes, at naar Folk fik Lov til at være her i Landet, fik de ogsaa altid Lov til at arbejde, og at disse Bestemmelser i § 6 altsaa gik ud.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordfører, der har anbefalet Lovforslaget.

Til det ærede Medlem Hr. Elgaard skal jeg bemærke, at det ikke er mig bekendt, at man nogen Sinde har rettet Spørgsmaal til mig, som jeg ikke har søgt at besvare saa udtømmende, som det var mig muligt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, at selv om Ændringsforslaget er forstandigt — altsaa det af Mindretallet i Landstinget stillede Ændringsforslag —, saa vilde det nok alligevel være blevet stemt ned her. Det tør jeg ikke udtale mig om, men jeg ved i hvert Fald, at Ændringsforslaget *ikke* er forstandigt, for der er ikke nogen rimelig eller saglig Grund til, at disse Sager fra Justitsministeriet skulde — om jeg saa maa sige — sortere under et af Indenrigsministerens Udvalg, der, sagligt set, ikke har nogen Interesse af disse Erklæringer, normalt i hvert Fald ikke, før der er gaet en Aarrække.

I al Almindelighed er jeg enig med den ærede Ordfører for de Radikale, det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, i, at de principielle Betragtninger burde være, som det ærede Medlem anstillede dem, og rent følelsesmæssigt er jeg ogsaa paa Linie med det ærede Medlem. Men det er desværre ikke tilstrækkeligt; som Forholdene ligger i Øjeblikket, maa jeg, ligesom det ærede Medlem, tage Forstanden fangen ved Bedømmelsen af disse Sager.

Jeg sætter megen Pris paa at høre den ærede kommunistiske Ordfører (Aksel Larsen) lægge en saadan Vægt paa, at Mennesker skal behandles fair. Men hvad